

Mundtlig beretning 2024

Folkeskolen er til stadighed til politisk debat. Mange ser folkeskolen som grundlag for den udvikling de ønsker samfundet skal tage. Derfor fylder emner som børn og unges adfærd og trivsel, brugen af skærme, unges uddannelsesvalg og det generelle faglige niveau i den offentlige debat. Mange vil noget med folkeskolen, men når det kommer til at investere i folkeskolen, står politikerne ikke i kø. Det er på mange måder folkeskolens kors at bære. På det seneste har medierne været fyldt af historier om voldsom og krænkende elevadfærd. Men man ser fra politisk side ikke koblingen til skolernes anstrengte økonomi. Man vil gerne kræve en folkeskole i absolut topklasse, men når det kommer til finansieringen, vil man hellere prioritere skattelettelser, krudt og kugler.

Kommunernes økonomi er under stærkt pres fra flere sider. Der er simpelthen ikke penge til den ordinære drift. Det er et generelt problem i kommunerne at udgifterne til det specialiserede socialområde stikker helt af. Man har i folkettinget lavet en lovgivning med klare rettigheder for borgere med forskellige særlige støttebehov, men man har ikke sendt penge med lovgivningen. Derfor står kommunerne med håret i postkassen.

Antallet af borgere med sociale eller psykiske problemer og forskellige handicap er hastigt voksende, men det er det på ingen måde kompenseret for i de økonomiaftaler kommunerne laver med regeringen.

Så længe regeringen ikke vil samle regningen op, har kommunerne ikke andre valg end at spare på andre områder af kommunens drift. Her ligger folkeskolen desværre øverst i bunken, da der ikke er ret mange lovmæssige bindinger ift. Ressourceniiveauet her.

I vores område står det desværre klart, at kommunerne har massive økonomiske problemer, som i større eller mindre grad vil ramme økonomien i folkeskolen.

Nyborg kommune er kommet i problemer i forhold til, at de ikke har overholdt loven på socialområdet, så mange borgere ikke har fået den støtte de har krav på. Kommunen har løbende tilført området ekstra midler, men det har ikke været tilstrækkeligt til at leve op til lovens krav. Byrådet lægger op derfor op til, at tilføre socialområdet endnu flere penge igennem en såkaldt udviklingsplan. Fra budgetåret 2025 skal man ifølge denne plan hente omkring 40 mio. kr. årligt på andre fagområder. Her risikerer folkeskolen at blive hårdt ramt. Vi vil selvfølgelig gøre modstand mod denne prioritering og forsøge at afbøde konsekvenserne. Men det ser unægtelig ikke godt ud for skolernes økonomi. Vi kan risikere at se afskedigelser af lærere og et stort pres på vores lokale arbejdstidsaftale. Det er fuldkommen uspiseligt at problemerne på socialområdet - som også skal tilskrives inkompetent ledelse - nu skal ramme folkeskolen. Det er som at pisse i bukserne for at holde varmen! Forventer man at der i fremtiden vil blive færre sårbare børn og unge med støttebehov, når man tager kvalitet og nærvær ud af deres skoletilbud?

I Faaborg-Midtfyn kommune har man til gengæld overholdt loven, men det er netop kommet frem at dette nu har slået bunden ud af kommunekassen. Regnskabet for 2023 kommer helt overraskende for kommunen til at vise et gigantisk underskud på flere kommunale driftsområder. Deriblandt det specialiserede børneområde, som alene slår igennem med et underskud på 25 mio. kr. Der er markant flere børn med særlige behov, som skal visiteres til anbringelse, specialskole eller familiepleje. Vi ved ikke for nuværende hvordan Faaborg-Midtfyn kommune vil få de økonomiske ender til at mødes, men der er desværre alvorlig risiko for at massive besparelser vil ramme vores område.

Kerteminde kommune har allerede sidste år lavet en katastrofeopbremsning, med stop for udgifter og nyansættelser. Dette har i nogen grad polstret kommunekassen, men med de vilde problemer vi ser i de andre kommuner, frygter jeg at det ikke er nok til at undgå flere budgetforringelser på sigt.

Mit håb er at kommunerne vil bide sig fast i bordet, når de skal forhandle rammerne for den

Måske afledt af den økonomiske nødvendighed, er kommuner over hele landet i gang med lave strategier for hvordan folkeskolens almenområde skal lykkes med at rumme flere elever. Der tales meget om de forbundne kar mellem almen og specialområdet, og det problematiske i at op mod 30% af ressourcerne bruges på specialområdet.

Procenttallet stiger som følge af en stadig større andel af elever med særlige behov. Pengene følger eleven, så når en elev visiteres til special -eller heldagskole forsvinder pengene ud af almenområdet. Man kan i høj grad diskutere det rimelige i italesættelsen af disse forbundne kar. Alle elever har et retskrav på at få en undervisning som passer til dem.

Så man burde i stedet erkende at skolen landet over er underfinansieret, i forhold til den ændrede opgave vi mærker i hverdagen. Nogle gange får tonen næsten et element af anklage mod de elever som har særlige behov, og ikke mindst de specialskoler som nærmest bliver set som kannibaler der tager for sig af det samlede skolebudget. Det er helt urimeligt at man fra politisk side, på den måde peger fingre ad dem som er sat til at løse problemer man selv har været med til at skabe.

Danmarks lærerforening spørger løbende medlemmerne om deres arbejdsmiljø, i den nyligt offentliggjorte undersøgelse af vold mod lærere gav 37% af de adspurgte udtryk for at de inden for det sidste år havde været udsat for slag, spark, skub eller spytklatter. Det er ganske enkelt uacceptabelt! Arbejdsgiverne må tage ansvar for at nedbringe disse episoder. Det handler også her om at tildele lærerressourcer og rammer, der står mål med den opgave vi står over for.

I vores tre kommuner er man også i gang med forskellige planer for hvordan vi fastholder flere børn i almenundervisningen. Man leder med lys og lygte efter inspiration til hvordan man lykkes med disse planer. I øjeblikket er det helt store mirakel tilsyneladende sket i Lillehammer.

Hvor kommunerne tidligere har valfartet til Ontario eller New Zealand for at finde inspiration, er det nu Norge og specifikt Lillehammer kommune der får besøg. Lillehammer er efter norske forhold en nogenlunde gennemsnitlig kommune både økonomisk og socioøkonomisk. Økonomien er efter sigende ikke markant større end i en gennemsnitlig dansk folkeskole, men alligevel er det lykkedes at inkludere samtlige elever i almenskolen. Det er i hvert fald den fortælling vores lokalpolitikere og forvaltningsfolk får med tilbage, når de har været på studietur. Derfor mener de jo også at vi skal kunne lykkes med samme øvelse i vores kommuner. Jeg vil dog stille alvorligt spørgsmålstegn ved om Lillehammer-Miraklet kan overføres 1:1. For er vores vilkår nu så ens som det forlyder? For det første er der stadig specialundervisning i Lillehammer. Det foregår godt nok på de almindelige folkeskoler, men ca. 3 % af eleverne undervises helt eller delvist i små hold. Formanden for Københavns Lærerforening Kathrine Fylking har desuden ifølge Folkeskolen ved selvsyn konstateret at der er afgørende forskelle på den gennemsnitlige danske folkeskole og de ni skoler i Lillehammer. I Lillehammer er tingene langt mere ensartede end herhjemme. Der er ikke store socioøkonomiske forskelle og en meget lav andel af tosprogede.

Hun kunne også se at de fysiske rammer er af en helt anden standart end vi kan tilbyde her i landet, det giver nogle langt bedre muligheder for fælleskabsrettede aktiviteter. Jeg mener også at det har betydning, at man stort set ikke bruger privatskoler i Norge.

Man må derved antage at der i Norge er længere mellem de støttekrævende elever, når vi i Danmark ser en betydelig social skævhed i forældrenes skolevalg. I forhold til økonomien skal også medtænkes at der undervises markant færre timer i den norske skole, dermed er prisen pr. undervisningstime væsentligt højere i Norge. Hvis vi skulle have samme økonomi pr. elev pr. undervisningstime, skulle den danske folkeskole tilføres op mod 10 mia. kr. årligt, hvilket vil svare mange tusinde ekstra lærerstillinger. Det ville godt nok gøre en forskel!

Men derfor kan man selvfølgelig godt lade sig inspirere af de sympatiske tanker bag succes i Lillehammer, man skal nok bare være forsigtig med at tro at vi kan løse problemerne med et snuptag. Når noget lyder for godt til at være sandt, er det oftest også sådan. I vores tre kommuner er man uden tvivl inspireret af Lillehammer kommune, men det bliver naturligvis tilpasset de lokale forhold. Men den politiske ambition er klar – man vil inkludere flere elever i almenskolen.

I efteråret lancerede regeringen deres udspil på folkeskoleområdet. Der er mange positive elementer i udspillet, men også nogle alvorlige problemer.

Foreningen centralt er stærkt involveret i at give indspil til det endelige forlig. Igennem vores partnerskab i Sammen om skolen, forsøger vi at påvirke regeringen til at justere deres forslag på flere parametre. Hovedoverskrifterne i regeringens udspil er blandt andet; Frihed under ansvar, mere praktisk undervisning, en styrket lærerrolle og et stærkere klassefællesskab.

Det er alt sammen dagsordener vi ser på med positive briller. Men det er ikke ligegyldigt hvem der skal have mere frihed. – er det skolelederen, er det kommunen eller er det læreren? Det kan være fint med mere praksisfaglighed, men på bekostning af hvad? Der er åbenbart markant sværere at tage opgaver ud af skolen, end at stoppe flere ind. Udspillet nævner ikke Inklusion med mange ord, selv om det er skolens allerstørste problem i disse år. Dette område skal der anvises løsninger indenfor - og der skal i særdeleshed følge penge med.

Regeringen er temmelig "kreative" i forhold til finansieringen af udspillet. I udspillet forledes man til at tro, at der tilføres mange nye midler til folkeskolen, men langt de fleste midler er genbrugspenge som er brugt i forvejen. For eksempel foreslår man at afskaffe den understøttende undervisning, og bruge timerne på flere voksne i klasserne. Men dette har folkeskolerne for 90% vedkommende allerede gjort jf. folkeskolelovens §16b. Regeringen lægger op til at en del af de frigjorte midler skal gå til at drive SFO, når de yngste elever får en kortere skoledag. Dermed fjerner man penge fra undervisningen. Det vil betyde færre timer med to lærere i klassen, hvilket går stik imod intentionen om at kunne inkludere flere i almenskolen. Danmarks Lærerforenings økonomigruppe har regnet sig frem til, at man på den måde fjerner over 1 mia. fra folkeskolens undervisning. På den baggrund har hovedstyrelsen sendt et brev til folketinget, hvor man blandt andet skriver:

"Den finansiering, regeringen fremlægger, vil ikke gøre det muligt at indfri de gode ambitioner.

Børn har krav på et kvalificeret fritidstilbud, men fjerner man ressourcer fra den almindelige undervisning, vil det ikke føre til hverken et kvalitetsløft af folkeskolen eller til, at flere udsatte unge, kommer godt videre i uddannelse og arbejde"

Formanden for skolelederforeningen Claus Hjortdal bakker op, han udtaler: "Problemet er, at man bruger de samme penge to gange" "Når vi spørger skolelederne om, hvordan de har brugt muligheden for at konvertere understøttende undervisning, så svarer de, at de bruger den til tolærerordninger og co-teaching, som var hensigten".

"Nu kommer man fra politisk side og siger, at de ikke kan finde flere penge, og så vil de tage pengene fra understøttende undervisning. Men gør de det, kommer det til at gå ud over specialundervisning, tolærerordninger og co-teaching" Citat slut

Der følger nogle midler med udspillet, men det er slet ikke nok til at indfri ambitionerne. Så regering og folketing må fiske muldvarpen op ad baglommen og investere i landets fremtid. Mon ikke investeringen kommer tilbage med renter? Det tror jeg den gør.

En anden væsentlig dagsorden i regeringsudspillet er at man vil fjerne de fleste bindende og vejledende mål. Det var også dette element Statsministeren gjorde et stort nummer ud af at give eksempler på fra folketingets talerstol. Statsministeren ironiserede over og gav eksempler på den

rigide målstyring der gælder i folkeskolen, man skulle næsten tro at hun ikke havde været med til at gennemføre den selvsamme lovgivning.

Det har dog hele tiden været foreningens holdning at vi skulle væk fra målstyringen, så det er en positiv udvikling, at det tilsyneladende sker nu. Det fagfaglige fokus har både gode og dårlige sider, men måske vil vi kunne nyde godt af friheden til at prioritere klassetrivsel og en god grundrytme i skoledagen, frem for de faglige mål. Der lægges desuden op til at droppe kravet om linjefagsuddannede lærere i 95% af alle undervisningstimer. Dette kan have positive elementer i sig, måske vil det være en fordel særligt i indskolingen at have et få-lærer-princip. Det kan måske være med til at skabe ro om elevernes første skoleår, at de ikke oplever mange skift i løbet af dagen.

Folkeskoleudspillet bliver forhandlet i dette forår, så det bliver spændende at se hvad resultatet bliver. Hvis det lander med en fuldt finansieret løsning krydret med mindre statslig styring og frihed til lærerne kan det være starten på en ny og bedre folkeskole.

Vi vil i kredsstyrelsen være årvågne i forhold til hvad det betyder lokalt. Vi vil naturligvis søge maksimal indflydelse på hvordan den lov udmøntes i vores kommuner.

OK24

Lørdag d. 17 februar landede det generelle forlig om overenskomsten for de næste to år. Forliget er nu sendt til afstemning, og vil - hvis det bliver stemt igennem - være gældende fra 1. april. Den økonomiske ramme i forliget er 8,8%. Det er lidt lavere end de forventninger vi havde i første omgang. Men der er stadig tale om en usædvanlig stor ramme i forhold til en to-årig overenskomst. Med den ramme er forventningen at reallønnen vil stige pænt i perioden.

Det skal dog ses i lyset af en periode med høj inflation, så der går nok en overenskomstperiode mere, før reallønnen er på samme niveau som før inflationen satte ind med to-cifrede %-tal. Man ved reelt ikke hvad en overenskomst betyder for reallønnen før overenskomstperioden er slut, der er flere usikkerhedsfaktorer som spiller ind. Blandt andet inflation og lønudviklingen på det private arbejdsmarked. I disse år er usikkerheden ekstra stor. Derfor har man som noget nyt aftalt en ekstra forhandling i slutningen af perioden, hvor man tager højde for den reelle lønudvikling på det private område. På nuværende tidspunkt skønnes denne forhandling at kunne give os en yderligere lønstigning i størrelsesorden 0,7 % ekstra. Så den samlede ramme kan ende på omkring 9,5%. Overenskomsten er indgået på bagkant af 3-partsforhandlingerne om løn i det offentlige. Ved denne 3-parts aftale blev der aftalt store ekstra lønstigninger til blandt andet pædagoger og social og sundhedsassistenterne. Vi havde ikke forventet at få del i de ekstra lønmidler da vores løn er forholdsmæssig høj. Til gengæld får vi lov at være til at betale en del af den politiske pris for aftalen. Det mærker vi blandt i forbindelse med afstemningen om den netop indgåede overenskomst. Her vil afstemningen mod sædvanlig praksis være sammenkædet med alle andre organisationer. Det betyder at vi i princippet kan stemme massivt nej på lærerområdet, og alligevel få overenskomsten, eller at vi kan stemme massivt ja – og alligevel ende i konflikt fordi et flertal af medlemmerne i de andre organisationer stemmer nej. Det er absolut ikke vores kop the at lave en sammenkædning.

Heldigvis er det kun ved denne ene afstemning vi sammenkæder. Ved næste overenskomst er det igen hver organisation for sig.

Ud over generelle lønstigninger på 6,51 % blev der også aftalt andre fælles elementer. Blandt andet bliver det muligt at opspare sin 6. ferieuge og eventuel overtid i en pulje på op til 15 opsparede dage. Disse dage kan anvendes senere til at holde fri uden for ferierne. Desuden blev der for fædre og med-mødre aftalt 3 ugers ekstra lønret i forbindelse med barsel. Ligesom nybagte flerlinge-forældre kan se frem til 13 ugers ekstra barsel og soloforældre 10 ugers ekstra barsel. – så det er med andre ord bare med at få nogle børn! – vi har brug for dem i folkeskolen!!

Herudover blev der afsat 2 % til organisationsforhandlinger. Det vil sige at denne del af overenskomsten bliver forhandlet særskilt for hver enkelt overenskomstgruppe. For vores vedkommende blev det aftalt at lærerne og børnehaveklasseledere i almenområdet skal have et tillæg. Tillægget vil være på omkring 650 kr. om måneden. Desuden stiger fritvalgsprocenten endnu et nøk op. Samlet set vil det betyde lønstigninger på almenområdet på omkring 3300 kr. om måneden.

Ud over lønstigningerne er det, som noget helt nyt, aftalt at vi indtræder i den kommunale kompetencefond. Fra foråret 2025 vil det for vores grupper derfor blive muligt at søge midler til efteruddannelse.

Alle andre faggrupper er allerede en del af kompetencefonden, og derfor har vi desværre set at vores medlemmer i stigende grad er blevet forbigået i forhold til kompetenceudvikling. Med fonden vil arbejdspladsen kunne nøjes med at betale 20% af udgifterne til efteruddannelse. Der er samtidigt afsat penge til vikardækning, så den der er afsted på uddannelse hverken belaster sig selv eller teamkollegerne ved at være afsted. Skolerne skal dokumentere at pengene er brugt på vikarer. Man kan søge om op til 6 dages efteruddannelse om året.

Det har ikke mange år været foreningens holdning, at det er en arbejdsgiverforpligtigelse at sørge for efteruddannelse. Kongressen har dog vurderet at vi skulle forlade den holdning for at understøtte vores medlemmers kompetenceniveau.

Det har været en meget svær beslutning at tage, men når alternativet er at medlemmerne næsten aldrig får anden efteruddannelse end de kommunale "Hurra-projekter" Er jeg glad for at vi har bevæget os ind på dette nye overenskomstråde. Vi kunne godt have siddet på den høje hest, og holdt fast i vores princip. Men så ville vi ingen efteruddannelse have fået. Så jeg mener det er rigtigt at indse, at vi ikke kunne vinde den kamp. Med andre ord – hvis din hest er død – så stå af!

Det er næppe gået jeres næse forbi, at der har været høj inflation i de senere år. Det har udhulet vores købekraft og har sat vores privatøkonomi under pres.

Ved overenskomstforhandlingerne er der blevet forhandlet pænt store lønstigninger hjem, det er godt at vi på måde kan indhente noget af den tabte realløn.

For Lærerkredsen er det heller ikke uden bekymring, vi ser på inflationen og de heraf afledte lønstigninger. Vi er selvfølgelig glade for at overenskomstresultatet sikrer en lønstigning, men det efterlader os også med en udfordring. For når lønnen stiger, vokser kredsens udgifter i stort set samme takt. For langt den største del af kredsens udgifter er løn til kontorpersonele og frikøb. Så hvis vi skal have samme mulighed for at drive lærerkreds, er vi i princippet nødt til at lade kontingentet stige tilsvarende. Vi lægger da også op til en mindre kontingentstigning, men spørgsmålet er om vi kan nøjes med dette på sigt? Vi gør alt hvad vi kan for at minimere udgifter til kontordrift mv. og vi arbejder også med at skaffe indtægter til lærerkredsens ad anden vej. Jeg er blandt andet lejet ud til hovedforeningen ind i mellem. Men vi har også et helt nyt forslag med i aften. Vi vil nemlig senere fremlægge et forslag som skal gøre det muligt for kredsens at hente noget af overskuddet i særlig fond ind i kredsens drift. Denne mulighed er først blevet tilgængelig med en kongresbeslutning i efteråret. Hvis dette forslag bliver vedtaget, vil vi i nogle år kunne hente en pæn sum penge i særlig fond. Alt andet lige vil det styrke kredsens økonomi, og være med til at begrænse kontingentstigningerne.

Grøn omstilling

En af Danmarks Lærerforenings mindre indsatsområder er vores tiltag i forhold til at understøtte den grønne omstilling. Dels ved at vi som forening tænker bæredygtigt i forhold til vores ressourceanvendelse og dels at vi understøtter medlemmernes mulighed for at bringe den grønne omstilling ind i undervisningen. Foreningen har derfor afsat en pulje penge som kredsene kan søge til at lave medlemsrettede aktiviteter. Vi har tidligere gennemført et velbesøgt arrangement i Nyborg, og har derfor fået blod på tanden i forhold til at lave et nyt arrangement. Denne gang går vi sammen med flere af de andre fynske kredse om et arrangement på UCL hvor lærere og lærerstuderende sammen kan deltage i forskellige workshops hvor mange af folkeskolens fag bringes i spil i forhold til grøn omstilling. Deltagerne i arrangementet skulle gerne kunne tage nogle helt konkrete idéer med hjem til deres undervisning. Som et ekstra krydderi til arrangementet kommer Bonderøven og giver sine perspektiver på emnet. Nogle mener måske at emnet ligger på kanten af hvad en fagforening skal beskæftige sig med, men kongressen har besluttet at vi også har et ansvar at løfte i forhold til denne globale dagsorden. Arrangementet forventes at blive afholdt d. 9. oktober - I vil blive inviteret i god tid.

I august startede den første årgang på den nye læreruddannelse. Den nye uddannelse er blevet tilført flere midler og er indrettet på bedre måde ud fra DLF's perspektiv.

Der er mere fokus og vægt på praktik og didaktik ligesom uddannelsens opbygning i højere grad end tidligere understøtter et godt studiemiljø. Studiet er igen bygget op i semestre, hvor man følger det samme stamhold gennem uddannelsen. Og der er igen blevet plads på uddannelsen til vigtige fag som specialundervisning og Dansk som andetsprog.

En væsentlig ændring af læreruddannelsen, som vi kommer til at mærke på skolerne, er en nytænkning af praktikken. Dels er der samlet set en tredjedel mere praktik på uddannelsen, og dels er måden praktikken afvikles på anderledes. Fremover vil praktikken blive integreret i fagene på uddannelsen, i stedet for at være et fag i sig selv. Der laves udstrakt praktik på de første studieår, så de studerende har en længerevarende kontakt med praktikskolerne. Det kan for eksempel ske ved at de studerende er i praktik en dag om ugen i en længere periode, og derved oplever elevernes udvikling over tid.

Den nye uddannelse giver også skolerne, praktiklærerne og praktikvejlederne en ny og større rolle. Det er blandt andet meningen at sammenhængen mellem læreruddannelse og praktikskole skal udvides.

Vi har desværre ikke ret mange lærerstuderende og alt for mange af dem vi har, ender ikke med at få en lang karriere i folkeskolen. Nogle dropper ud undervejs i uddannelsen, Nogle søger mod andre skoleformer efter endt uddannelse mens andre igen forlader folkeskolen efter kort tid med et nederlag i bagagen. Men der er forskel på hvordan det går rundt omkring.

Man har undersøgt sagen og har fundet ud af at oplevelsen i praktikken er afgørende for hvor man søger hen når man er færdiguddannet. Jeg vil derfor opfordre til at I tager ekstra godt imod de lærerstuderende der kommer ud i praktik. Det er også væsentligt at kunne tiltrække uddannet arbejdskraft i fremtiden. Ellers ender vi bare som i Københavnsområdet, hvor fire ud af ti personer som underviser i folkeskolen ikke har en læreruddannelse. Det er på sigt kritisk for vores profession, så vi må gøre en indsats for at give både studerende og nyuddannede en god start i folkeskolen. Selv om hverdagen er hård og presset, må vi prøve at finde overskud til at byde dem velkommen i vores professionelle fællesskab, og måske give dem en håndsrækning i den første tid.

Som I måske har set på de plakater der hænger i lokalet, er det i år 150 år siden Danmarks Lærerforening blev stiftet. Vi er dermed en af Danmarks ældste landsdækkende faglige organisationer. Dette er værd at fejre. Danmarks Lærerforening bruger anledningen til at gøre opmærksom på lærernes enorme betydning for samfundets udvikling. Det er selvfølgelig en reel fejring af foreningen, men også en kærkommen chance for at gøre opmærksom på lærernes betydning i fremtiden. For at fejre jubilæet i vores kreds, har kredsstyrelsen besluttet at alle arbejdspladser skal have jubilæumskage. Det bliver en logistisk udfordring, men det skal nok

Afslutningsvis vil jeg benytte lejligheden til at sige tak til vores tillidsvalgte. Tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter er ryggraden i foreningen, uden jeres store indsats kunne vi ikke øve den indflydelse for vores medlemmer, som vi kan. I har mange opgaver på jeres bord. Derfor vil jeg opfordre jer andre til at passe godt på jeres TR og AMR. Det kan gøres på mange måder. For eksempel ved at aflaste de tillidsvalgte i forhold til andre opgaver på skolen, tilbyde hjælp og sparring eller bare at vise sin opbakning ved at møde op og deltage aktivt og konstruktivt på møderne i faglig klub.

På kredskontoret gør vores to ansatte Birgit og Susanne stor indsats for at få hverdagen til at hænge sammen. De forskellige sager I arbejder med, bliver mere og mere komplekse, men I klør på med krum hals for at give vores medlemmer bedst mulig hjælp. Det skal I have en stor tak for.

Jeg vil også sige tak til pensionistudvalget for jeres arbejde med at lave spændende aktiviteter for fraktion 4. Jeg er stolt af at vi har så velfungerende et pensionistudvalg i kredsen. Det er bestemt ingen selvfølge at vi kan blive ved med at finde på nye spændende arrangementer, som fraktion 4-medlemmerne kan deltage i.

Jeg vil også sige stor tak til kredsstyrelsen for jeres arbejde i det forgangne år. Det er omskiftelige tider, hvilket stiller store krav til opgaverne som kredsstyrelsesmedlem og repræsentant for kredsen i kommunernes overordnede MED-system.

Endelig vil jeg sige tak til alle de fremmødte medlemmer for jeres trofaste opbakning til Lærerkredsen. Vi ligger stadig med en meget høj organisationsprocent da langt over 90 % af de potentielle medlemmer har meldt sig ind i foreningen. Det er vores helt store styrke, at arbejdsgiverne ved, at vi har alle ansatte i ryggen når vi er ude og forhandle. Det giver resultater! Vi ved at snylterforretningerne i Krifa og det faglige hus ringer til folk i tide og utide, for at tilbyde medlemskab til en lavere pris. Men de kan slet, slet ikke tilbyde det vi kan. Så hvis I hører en enkelt af jeres kolleger overveje at hoppe over til de gule, håber jeg I vil forklare dem, at de stiller sig selv og fællesskabet et meget skidt sted med en sådan beslutning.

Jeg skal hermed overgive beretningen til generalforsamlingens behandling